

§ 15. Po złożeniu wszystkich egzaminów przewidzianych planem studiów z wynikiem co najmniej dostatecznym, zaliczeniu praktyki i egzaminu magisterskiego eksternista otrzymuje dyplom ukończenia studiów wyższych i tytuł przewidziany na danym kierunku studiów.

§ 16. Eksterniści uiszczają następujące opłaty: wpisowe 30 zł, opłatę za każdy egzamin 25 zł (nauczyciele 20 zł), opłatę za egzamin poprawkowy 40 zł (nauczycie-

le 30 zł), opłatę za ocenę pracy magisterskiej 100 zł (nauczyciele 50 zł).

§ 17. Ewidencję eksternistów prowadzą sekretariaaty wydziałów.

§ 18. O złożeniu przez eksternistę wszystkich egzaminów lub o skreśleniu z listy eksternistów wskutek niezłożenia egzaminów rektor zawiadamia zakład pracy, w którym eksternista w chwili zawiadomienia pracuje.

1366

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 20 października 1953 r.

w sprawie ustalenia dyscypliny podstawowej egzaminów kandydackich w zakresie nauk medycznych i farmaceutycznych.

Na podstawie § 7 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1952 r. w sprawie warunków i trybu nadawania stopni naukowych (Dz. U. Nr 24, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Egzamin kandydacki w zakresie nauk medycznych obejmuje fizjologię jako dyscyplinę podstawową dla tych nauk.

§ 2. Egzamin kandydacki w zakresie nauk farmaceutycznych obejmuje chemię farmaceutyczną jako dyscyplinę podstawową dla tych nauk.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

1367

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 27 października 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 4 października 1951 r. w sprawie sposobu wystawiania recept przez lekarzy.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. Nr 50, poz. 458) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 4 października 1951 r. w sprawie sposobu wystawiania recept przez lekarzy (Monitor Polski Nr A-90 poz. 1243) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy przepisany w receptie lek zawiera środek odurzający, recepta powinna za-

wierać oprócz danych wyszczególnionych w ust. 1 także adres chorego.”;

2) § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Recepta powinna być napisana czytelnie atramentem, ołówkiem kopiającym, stemplem bądź pismem maszynowym. Poprawki powinny być omówione i podpisane przez lekarza.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

1368

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO CENTRALNEJ KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ DLA PRACOWNIKÓW NAUKI

z dnia 6 października 1953 r.

dotyczące ogłoszenia uchwały nr 3 Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 3 października 1953 r. w sprawie zasad przyznawania w przypadkach wyjątkowych tytułu naukowego docenta inżynierom-magistrom pełniącym obowiązki samodzielnych pracowników nauki w szkołach wyższych i instytutach naukowo-badawczych.

Na podstawie § 7 regulaminu Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki, stanowiącego załącznik do uchwały nr 339 Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1952 r. (Monitor Polski Nr A-42, poz. 601), ogłasza się uchwałę nr 3 Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 3 października 1953 r. w sprawie zasad przyznawania w przypadkach wyjątkowych tytułu naukowego docenta inżynierom-

magistrom pełniącym obowiązki samodzielnych pracowników nauki w szkołach wyższych i instytutach naukowo-badawczych, stanowiącą załącznik do niniejszego obwieszczenia.

Przewodniczący Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki: *A. Rapacki*

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 6 października 1953 r. (poz. 1368).

UCHWAŁA Nr 3 CENTRALNEJ KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ DLA PRACOWNIKÓW NAUKI Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 1953 R. W SPRAWIE ZASAD PRYZNANAWANIA W PRZYPADKACH WYJĄTKOWYCH TYTUŁU NAUKOWEGO DOCENTA INŻYNIEROM-MAGISTROM PEŁNIĄCYM OBOWIĄZKI SAMODZIELNYCH PRACOWNIKÓW NAUKI W SZKOŁACH WYŻSZYCH I INSTYTUTACH NAUKOWO-BADAWCZYCH

Centralna Komisja Kwalifikacyjna dla Pracowników Nauki, w oparciu o art. 49 i 71 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) oraz ust. 12 uchwały nr 2 Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad przyznawania tytułu naukowego docenta (Monitor Polski Nr A-66, poz. 808), ustala następujące zasady przyznawania w przypadkach wyjątkowych tytułu naukowego docenta inżynierom-magistrom pełniącym obowiązki samodzielnych pracowników nauki w szkołach wyższych i instytutach naukowo-badawczych.

1. Do dnia 31 grudnia 1954 r. można występować w trybie ustalonym w § 9 regulaminu Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki, stanowiącego załącznik do uchwały nr 339 Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1952 r. (Monitor Polski Nr A-42, poz. 601), i w wytycznych Prezydium Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 2 czerwca 1953 r. (Monitor Polski Nr A-66, poz. 809) o przyznaniu tytułu naukowego docenta inżynierom-magistrom pełniącym obowiązki samodzielnych pracowników nauki w szkołach wyższych i instytutach naukowo-badawczych, jeżeli osoby te:

- a) pełnią obowiązki samodzielnego pracownika nauki w szkole wyższej lub instytucie naukowo-badawczym co najmniej od 5 lat lub mogą się wykazać co najmniej dziesięcioletnią pracą na stanowiskach pracy wymagających samodzielnego stosowania metod naukowych, a w tym najmniej trzyletnią pracą w charakterze pełniącego obowiązki samodzielnego pracownika nauki w szkole wyższej lub instytucie naukowo-badawczym,
- b) posiadają dorobek naukowy, a w nim pracę naukową odpowiadającą wymaganiom określonym dla prac kandydackich ogólnymi przepisami i uchwałą nr 1 Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad postępowania przy nadawaniu stopnia kandydata nauk, stanowiącą załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 27 czerwca 1953 r. (Monitor Polski Nr A-66, poz. 806), wykonaną w okresie nie dłuższym niż 3 lata przed datą wystąpienia z wnioskiem o przyznanie tytułu naukowego docenta,
- c) posiadają umiejętność kierowania pracą naukowo-badawczą i przejawiają twórczą inicjatywę w systematycznym prowadzeniu tej pracy w służbie rozwoju gospodarki i kultury narodowej,
- d) wypełniają nienagannie inne obowiązki pracownika nauki ustalone w art. 52 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38).

2. Centralna Komisja Kwalifikacyjna może z zachowaniem terminu i wymagań ustalonych w ust. 1— pomimo krótszego okresu pracy w charakterze pełniącego obowiązki samodzielnego pracownika nauki lub na stanowiskach pracy wymagających samodzielnego stosowania metod naukowych — przyznać tytuł naukowy docenta inżynierom-magistrom pełniącym obowiązki samodzielnych pracowników nauki w szkołach wyższych lub w instytutach naukowo-badawczych, jeżeli osoby te otrzymały nagrodę państwową w dziale nauki lub postępu technicznego bądź posiadają wybitne osiągnięcia w dziedzinie projektowania, konstrukcji i wytwórczości o szczególnym znaczeniu dla rozwoju gospodarki i kultury narodowej. Udowodnienie dopełnienia warunku przewidzianego w ust. 1 lit. b) i c) nie jest wymagane co do osób, które otrzymały indywidualną nagrodę państwową w dziale nauki lub kierowały zespołem nagrodzonym nagrodą państwową w dziale nauki.

3. Wniosek o przyznanie tytułu docenta osobom wymienionym w niniejszej uchwale powinien być oparty o uchwałę senatu w szkole wyższej poszerzonego o zaproszonych przez rektora samodzielnych pracowników nauki właściwego wydziału lub o uchwałę rady naukowej w instytucie naukowo-badawczym, podjętą większością głosów w głosowaniu tajnym i zatwierdzoną przez rektora (dyrektora instytutu).

4. Przy ocenie dorobku naukowego oraz pracy naukowej, o których mowa w ust. 1 lit. b), należy co do osób objętych niniejszą uchwałą brać pod uwagę — obok dorobku naukowego w formie publikacji — również związane z działalnością kandydata twórcze osiągnięcia w dziedzinie techniki, które doprowadziły do uogólnień mających znaczenie dla rozwoju danej gałęzi nauki. Ponadto na dorobek naukowy kandydata składają się jego twórcze osiągnięcia w organizowaniu i kierowaniu pracą naukowo-badawczą oraz twórczy wkład do kolektywnej pracy katedry lub zespołu.

5. Przy składaniu i rozpatrywaniu wniosków o przyznanie tytułu naukowego docenta osobom objętym niniejszą uchwałą należy stosować odpowiednio tryb ustalony w wytycznych Prezydium Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 2 czerwca 1953 r. w sprawie składania i rozpatrywania wniosków o nadanie tytułu naukowego docenta; stanowiących załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 27 czerwca 1953 r. (Monitor Polski Nr A-66, poz. 809).

6. Zasady ustalone w niniejszej uchwale stanowią uzupełnienie obowiązujących zasad przyznawania tytułu naukowego docenta ustalonych w uchwale nr 2 Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 29 kwietnia 1953 r., stanowiącej załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki z dnia 27 czerwca 1953 r. (Monitor Polski Nr A-66, poz. 808).